31993R3403

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 3403/93

1993 m. gruodžio 10 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2220/85, nustatantį bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1992 m. birželio 30 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1766/92 dėl bendro grūdų rinkos organizavimo ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2193/93 ([2]), ypač į jo 5 straipsnį, 6 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnio 3 dalį, 8 straipsnio 5 dalį, 9 straipsnio 2 dalį, 11 straipsnio 4 dalį, 12 straipsnio 3 ir 6 dalis, 13 straipsnio 6 dalį, 16 straipsnio 2 dalį ir 17 straipsnio 4 dalį, taip pat į atitinkamas kitų reglamentų dėl bendro žemės ūkio produktų rinkos organizavimo nuostatas ir kitas reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo nuostatas, kurias taikant praktikoje reikalaujama pateikti užstatą,

atsižvelgdama į 1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 525/77 dėl pagalbos sistemos nustatymo konservuotų ananasų gamybai ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1699/85 ([4]), ypač į jo 8 straipsnį,

atsižvelgdama į 1981 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2169/81, nustatantį bendrąsias pagalbos sistemos medvilnei taisykles ([5]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1554/93 ([6]), ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

kadangi 1985 m. gegužės 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1491/85, nustatantis specialiąsias priemones sojos pupelėms ([7]), buvo pakeistas Reglamentu (EEB) Nr. 3766/91 ([8]); kadangi 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1079/77 dėl bendros atsakomybės mokesčio ir priemonių, padidinančių pieno ir pieno produktų rinkas ([9]) buvo panaikintas Reglamentu (EEB) Nr. 1029/93 ([10]); kadangi 1985 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1677/85 dėl piniginių kompensacijų dydžių žemės ūkyje ([11]) buvo panaikintas Reglamentu (EEB) Nr. 3813/92 ([12]); kadangi 1982 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1431/82 dėl specialiųjų priemonių taikymo žirniams, pašarinėms pupoms ir saldiesiems lubinams ([13]) buvo pakeistas Reglamentu (EEB) Nr. 1765/92 ([14]);

kadangi Komisijos reglamente (EEB) Nr. 2220/85 ([15]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3745/89 ([16]), pateiktos nuorodos į kelis reglamentus turėtų būti atnaujintos;

kadangi 1993 m. balandžio 30 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 1068/93 dėl žemės ūkio perskaičiavimo kurso nustatymo ir taikymo išsamių taisyklių ([17]) nustato atliekamas operacijas dėl žemės ūkio perskaičiavimo kursų, ypač kursų, taikomų užstatams; kadangi reikėtų atsižvelgti į atliekamos operacijos dieną žemės ūkio perskaičiavimo kurso, taikomo užstatams, pakeitimo padarinius;

kadangi Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85 numato užstato arba jo dalies negrąžinimą; kadangi administracinės šio negrąžinimo išlaidos gali viršyti negrąžinto užstato dydį; kadangi dėl to valstybių narių institucijoms turėtų būti suteikta galimybė atsisakyti negrąžinimo, jei suma yra labai nedidelė;

kadangi, norint išvengti diskriminacijos Bendrijoje, reikėtų numatyti delspinigius tuo atveju, kai užstato negrąžinimo atidedamas iki apeliacinio skundo nagrinėjimo rezultato;

kadangi atitinkamai turėtų būti iš dalies pakeistas Reglamentas (EEB) Nr. 2220/85;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka visų suinteresuotų Vadybos komitetų pateiktas nuomones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 2220/85 iš dalies keičiamas taip:

([1]) OL L 181, 1992 7 1, p. 21.
([2]) OL L 196, 1993 8 5, p. 22.
([3]) OL L 73, 1977 3 21, p. 46.
([4]) OL L 163, 1985 6 22, p. 12.
([5]) OL L 211, 1981 7 31, p. 2.
([6]) OL L 154, 1993 6 25, p. 23.
([7]) OL L 151, 1985 6 10, p. 15.
([8]) OL L 356, 1991 12 24, p. 17.
([9]) OL L 131, 1977 5 26, p. 6.
([10]) OL L 108, 1993 5 1, p. 4.
([11]) OL L 164, 1985 6 24, p. 6.
([12]) OL L 387, 1992 12 31, p. 1.
([13]) OL L 162, 1982 6 12, p. 28.
([14]) OL L 181, 1992 7 1, p. 12.
([15]) OL L 205, 1985 8 3, p. 5.
([16]) OL L 364, 1989 12 14, p. 54.
([17]) OL L 108, 1993 5 1, p. 106.

1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„*1 straipsnis*

Šis reglamentas nustato taisykles, reglamentuojančias užstatus, kurie turi būti pateikiami pagal žemiau išvardytus reglamentus arba bet kuriuos kitus įgyvendinančius reglamentus, nebent šiuose reglamentuose būtų nustatytos kitos taisyklės:

a) reglamentai, nustatantys bendrą tam tikrų žemės ūkio produktų rinkos organizavimą:

— Reglamentas (EEB) Nr. 136/66/EEB (aliejai ir riebalai) ([1]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 804/68 (pienas ir pieno produktai) ([2]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 805/68 (jautiena ir veršiena) ([3]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 2358/71 (sėklos) ([4]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 1035/72 (vaisiai ir daržovės) ([5]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 2759/75 (kiauliena) ([6]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 2771/75 (kiaušiniai) ([7]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 2777/75 (paukštiena) ([8]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 1418/76 (ryžiai) ([9]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 1117/78 (džiovinti pašarai) ([10]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 1785/81 (cukrus) ([11]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 426/86 (iš vaisių ir daržovių pagaminti produktai) ([12]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 822/87 (vynas) ([13]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 3013/89 (aviena ir ožkiena) ([14]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 1766/92 (grūdai) ([15]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 2075/92 (žaliavinis tabakas) ([16]),

— Reglamentas (EEB) Nr. 3759/92 (žuvininkystės ir akvakultūros produktai) ([17]);

b) Reglamentas (EEB) Nr. 525/77 (konservuoti ananasai) ([18]);

c) pagalbos sistema medvilnei, nustatyta Reglamente (EEB) Nr. 2169/81 ([19]);

d) Reglamentas (EEB) Nr. 1765/92 (paramos sistema, taikoma tam tikrų lauko kultūrų augintojams) ([20]).

([1]) OL L 172, 1966 9 30, p. 3025/66.
([2]) OL L 148, 1968 6 28, p. 13.
([3]) OL L 148, 1968 6 28, p. 24.
([4]) OL L 246, 1971 11 5, p. 1.
([5]) OL L 118, 1972 5 20, p. 1.
([6]) OL L 282, 1975 11 1, p. 1.
([7]) OL L 282, 1975 11 1, p. 49.
([8]) OL L 282, 1975 11 1, p. 77.
([9]) OL L 166, 1976 6 25, p. 1.
([10]) OL L 142, 1978 5 30, p. 1.
([11]) OL L 177, 1981 7 1, p. 4.
([12]) OL L 49, 1986 2 27, p. 1.
([13]) OL L 84, 1987 3 27, p. 1.
([14]) OL L 289, 1989 10 7, p. 1.
([15]) OL L 181, 1992 7 1, p. 21.
([16]) OL L 215, 1992 7 30, p. 70.
([17]) OL L 388, 1992 12 31, p. 1.
([18]) OL L 73, 1977 3 21, p. 46.
([19]) OL L 211, 1981 7 31, p. 2.
([20]) OL L 181, 1992 7 1, p. 12.“

2) 7 straipsnis yra panaikinamas.

3) 12 straipsnis yra pakeičiamas taip:

„*12 straipsnis*

1. Užstatas yra pateikiamas valstybės narės, kurioje yra atitinkama kompetentinga institucija, valiuta.

2. Jeigu visa reikalaujamo užstato suma, išreikšta atitinkamos valstybės narės valiuta, padidėjo dėl užstatui taikomo žemės ūkio perskaičiavimo kurso pakeitimo, įsigaliojusio atliekamos operacijos dieną, užstatas yra priimamas žemės ūkio perskaičiavimo kurso, galiojusio dieną iki pakeitimo, pagrindu, jeigu trūkumas yra mažesnis kaip 20 ekiu, išreikštas nacionaline valiuta taikant naują žemės ūkio perskaičiavimo kursą.

3. Pasiūlymas, dėl kurio pateikiamas jį užtikrinantis užstatas, kuris dėl 2 dalyje minėto pakeitimo yra 20 ekiu arba mažesnis, yra priimamas kaip galiojantis pasiūlymas dėl viso kiekio, kuriam faktiškai pateikiamas užstatas, nebent konkurso dalyvis iki pasiūlymų nagrinėjimo siekiant nustatyti konkurso laimėtojus, raštu įsipareigotų šį trūkumą padengti ir padarytų tai per penkias dienas nuo galutinės pasiūlymų pateikimo dienos, išskyrus *force majeure* atvejus.

Šis pasiūlyto kiekio sumažinimas nelaikomas konkretaus reglamento nuostatų dėl minimalaus kiekio pažeidimu.

4. Dėl 2 dalyje nurodyto pakeitimo atsiradusio trūkumo papildymui taip pat gali būti taikomos 5 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos.

Nepaisant 5 straipsnio 3 dalies, šias nuostatas taip pat galima taikyti papildant užstatus, kurie pateikiami dėl importo ar eksporto licencijų ar išankstinio nustatymo sertifikatų.“

4) 29 straipsnis pakeičiamas taip:

„*29 straipsnis*

1. Kai kompetentinga institucija sužino apie aplinkybes, dėl kurių gali būti negrąžintas visas užstatas arba jo dalis, ji nedelsdama pareikalauja, kad šalis, kuri turi įvykdyti įsipareigojimą, sumokėtų negrąžintą sumą per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos.

Jeigu nesumokama iki šio laikotarpio pabaigos, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama perveda bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą;

b) nedelsdama pareikalauja, kad 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas būtų sumokėtas per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos;

c) nedelsdama imasi priemonių, kad:

i) konvertuotų 8 straipsnio 2 dalies a, c, d, ir e punktuose apibrėžtus užstatus į pinigus, kurių pakaktų nustatytai sumai susigrąžinti

ii) pervestų įkeistus grynųjų pinigų indėlius į savo sąskaitą.

Kompetentinga institucija nedelsdama gali pervesti bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą, prieš tai nepareikalavusi, kad suinteresuotas asmuo atliktų mokėjimą.

2. Kompetentinga institucija gali netaikyti teisės negrąžinti mažesnės kaip 20 ekiu sumos, jeigu įstatymais ir kitais teisės aktais panašiems atvejams yra nustatytos panašios nacionalinės nuostatos.

3. Nepažeidžiant 1 dalies nuostatų, jeigu nusprendžiama užstato negrąžinti, tačiau padavus apeliacinį skundą šio sprendimo vykdymas atidedamas vadovaujantis nacionaline teise, suinteresuota šalis už iš tikrųjų negrąžintą dalį moka delspinigius laikotarpiu, kuris prasideda po 30 dienų nuo 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto reikalavimo mokėti gavimo ir baigiasi likus dienai iki iš tikrųjų negrąžintos sumos mokėjimo.

Taikomų delspinigių norma apskaičiuojama pagal nacionalinės teisės nuostatas, tačiau ji niekada neturi būti mažesnė už delspinigių normą, taikomą susigrąžinant nacionalines sumas.

Mokėjimo agentūros sumokėtus delspinigius išskaito iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) išlaidų remdamosi Tarybos reglamento (EEB) Nr. 352/78 (*) nuostatomis.

Valstybės narės gali periodiškai reikalauti užstato papildymo, susijusio su atitinkamais delspinigiais.

Jeigu užstatas nebuvo grąžintas ir suma jau įskaityta EŽŪOGF, o, išnagrinėjus apeliacinį skundą, būtina grąžinti visą negrąžintą sumą arba jos dalį, įskaitant delspinigius, kurių dydis buvo apskaičiuotas pagal nacionalinę teisę, grąžintiną sumą turi padengti EŽŪOGF, išskyrus tuos atvejus, kai užstato grąžinimas aiškintinas valstybių narių administracinių arba kitų institucijų aplaidumu, arba didele klaida.

(*) OL L 50, 1978 2 22, p. 1.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintąją dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Reglamento (EEB) Nr. 2220/85 29 straipsnio 3 dalies nuostatos, įrašytos remiantis to reglamento 1 straipsnio 4 dalimi, taikomos užstatams, pateiktiems tą dieną arba vėliau.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1993 m. gruodžio 10 d.

Komisijos vardu

René STEICHEN

Komisijos narys